

Opłata za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej

2024-05-08

Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej poprzez zabudowę terenu powierzchniami uszczelnionymi powoduje, że woda opadowa nie może zostać zretencjonowana w miejscu jej powstania. Osoby lub podmioty, których nieruchomości są zagospodarowane w sposób zmniejszający naturalną retencję terenową w stopniu przewidzianym ustawą Prawo wodne podlegają opłacie za usługę wodną za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej.

Z dniem 1 stycznia 2018 r. weszła w życie Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Artykuł 269 ust. 1 wyżej wymienionej Ustawy **wprowadził opłatę za usługę wodną za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej** na skutek wykonywania na nieruchomości o powierzchni powyżej 3500 m² robót lub obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem, mających wpływ na zmniejszenie tej retencji przez wyłączenie więcej niż 70% powierzchni nieruchomości z powierzchni biologicznie czynnej na obszarach nie ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej.

Jeżeli powierzchnia nieruchomości w więcej niż 70% jest terenem, którego nie można uznać za teren biologicznie czynny oraz spełnia pozostałe warunki wymienione w Ustawie, właściciel takiej nieruchomości zobowiązany jest do uiszczenia tzw. „opłaty retencyjnej”.

Dlatego tak ważne jest, aby nieruchomości zawierały jak najwięcej terenów zielonych, a także urządzeń do retencjonowania wód opadowych, gdyż od tego zależy wielkość pobieranej opłaty.

Warto przy tym dodać, że zgodnie z danymi Instytutu Ochrony Środowiska PIB, wielkość strat w Polsce wynikająca ze zjawiska suszy oraz powodzi, które zostały poniesione w latach 2001–2016, oszacowano na kwotę ok. 78 miliardów złotych, zaś zgodnie z prognozami, zjawiska te będą nasilać się w kolejnych latach wraz z podnoszeniem się średniej temperatury powietrza.

Opłatę retencyjną ponoszą osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

1. właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych
2. posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych
3. użytkownikami wieczystymi gruntów
4. dposiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, które na skutek wykonywania robót i obiektów mających wpływ na zmniejszenie naturalnej retencji terenowej, doprowadziły do zmniejszenia tej retencji (art. 298).

Opłaty nie ponosi się za jezdnie dróg publicznych oraz drogi kolejowe, z których wody opadowe lub roztopowe są odprowadzane do wód lub do ziemi przy pomocy urządzeń wodnych umożliwiających retencję lub infiltrację tych wód. Opłaty nie ponoszą kościoły i inne związki wyznaniowe (art. 269, ust. 2, 3).

Na podstawie art. 552 ust 2b pkt 2 Prawo wodne **podmioty obowiązane do ponoszenia opłat za usługi wodne są obowiązane składać oświadczenia za poszczególne kwartały w celu ustalenia wysokości opłaty** za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej w terminie 30 dni od dnia, w którym upływa dzień przypadający na koniec każdego kwartału, tj.:

- za I kwartał – do 30 kwietnia 2024 r.
- za II kwartał – do 31 lipca 2024 r.
- za III kwartał – do 31 października 2024 r.
- za IV kwartał – do 31 stycznia 2025 r.

Oświadczenia należy składać **zgodnie ze wzorem oświadczenia** zamieszczonym w [Biuletynie Informacji Publicznej Miasta Krakowa](#).

Wysokość opłaty ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, wyrażonej w [m²] wielkości utraconej powierzchni biologicznie czynnej oraz czasu wyrażonego w latach (art. 272, ust. 8).

Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne, za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej ujęto w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 października 2023 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne.

Opłatę ustala wójt, burmistrz lub prezydent miasta oraz przekazuje podmiotom obowiązującym do ponoszenia opłat za usługi wodne, w formie informacji, zawierającej także sposób obliczenia tej opłaty (art. 272 ust. 22).

Wpływy z tytułu opłat za usługi wodne z tytułu zmniejszenia naturalnej retencji terenowej stanowią w 90% przychód Wód Polskich, a w 10% dochód budżetu właściwej gminy (art. 299, ust. 5).